

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70.

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Trgovački sud Zagreb

Poslovni broj spisa St-1035/2025

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

13 -06- 2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

NINO PERASIĆ

OIB 77003821607

Adresa / sjedište

Put Mutnika 17, 21400 Mirca

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Brodograđevna industrija Split d.d.

OIB 18556905592

Adresa / sjedište

Ulica Velimira Škorpika 11., Zagreb

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)
pravomoćna presuda OS u Supetru P-542/10 od 30. 11.2012.

Iznos dospjele tražbine 852,96 (euro)

Glavnica renta za 02.,03., 04. i 05 mjesec 2025. ukupno 852,96 (euro)

Kamate zakonske zat.kamate od 16. u mjesecu do isplate (euro)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
po 213,23 eura mjesečno i zak.kam. od 16. u mjesecu do isplate (euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☐ za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

pravomoćna presuda OS u Supetru br. P-542/10 od 30. studenog 2012.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Split, 11.06.2025.

Potpis vjerovnika

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) **ECIJU KULJIŠ-BAJIĆ (OIB: 14645320041) i MERI BLASLOV PAVASOVIĆ (OIB: 76600431482)**, odvjetnice u Zajedničkom odvjetničkom uredu, iz Splita, Ćiril Metodova 38, tel: 396-099, 396-131, da me (nas) zastupaju u građanskom, parničnom, vanparničnom, izvršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku, u postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, koji se vodi kod:

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

radi:

PRIMANE TRAZBINE VEZOVNIKA

pod poslovnim brojem:

Ovlašćujem(o) ih da me (nas) zastupaju u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzimaju sve pravne radnje i upotrijebe sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnose tužbe i ostale podneske, da sklapaju nagodbe, da daju nasljedničke izjave, te da primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem(o) da ih zamjenjuje:

U Splitu, 19. svibnja 2025.

NINO PERASIĆ
Mirca, Put Putnika 17.
OIB: 77003821607

393

Općinski sud u Supetru po sucu toga suda Katarini Heinrich, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja **Nina Perasića** iz Supetra, zastupan po punomoćniku Jošku Jurašinu, odvjetniku u Splitu protiv tuženika: ad 1. „**Croatia osiguranje**“ **d.d. Split**, Hrvatske bratske zajednice 8, i ad 2. **Brodosplit brodogradilište d.o.o. Split**, Put Supavla bb, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 23. studenog 2012. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, odvjetnika Joška Jurašina a u odsutnosti uredno pozvanih punomoćnika tuženika ad 1. i ad 2., dana 30. studenog 2012. godine, donio je i objavio

I. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženicima solidarno u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s osnova povreda prava osobnosti iznos od 43.000,00 kuna, sa zakonskim kamatama koje teku od podnošenja tužbe 25.11.2010.g. po stopi od 14% godišnje a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećano za 5% do konačne isplate.“

II. Nalaže se tuženicama solidarno u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju na ime imovinske štete iz osnova troškova liječenja, tuđe njege i pomoći ukupan iznos od 5.380,00 kuna, sa zakonskim kamatama koje teku od podnošenja tužbe 25.11.2010.g. po stopi od 14% godišnje a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećano za 5% do konačne isplate. Za ostali iznos od 2.280,00 kuna, u ovom dijelu, tužbeni se zahtjev odbija.

III. Nalaže se tuženicima u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s
osnova kapitalizirane kamate iznos od 777,43 kuna, sa zakonskim kamatama
koje teku od presuđenja do konačne isplate.

IV. Nalaže se tuženicima solidarno – tuženiku ad 1. do limita od 120.000,00 kuna u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju s osnova izgubljene

zarade ukupna iznos od 33.631,42 kune (20.778,38 kn + 12.853,04 kn)
zajedno sa zakonskim kamatama koje teku kako slijedi:

- na iznos od 52,13 kn od 15.4.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 550,05 kn od 15.5.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 0,05 kn od 15.6.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 771,68 kn od 15.7.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 872,99 kn od 15.8.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 440,20 kn od 15.9.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 137,72 kn od 15.10.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 979,27 kn od 15.11.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 379,66 kn od 15.12.2010.g. do konačne isplate
- na iznos od 210,33 kn od 15.1.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 534,44 kn od 15.5.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 726,67 kn od 15.6.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.133,28 kn od 15.7.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.527,17 kn od 15.8.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.544,93 kn od 15.9.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.189,13 kn od 15.10.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.710,93 kn od 15.11.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.610,13 kn od 15.12.2011.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.801,89 kn od 15.1.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 2.262,76 kn od 15.2.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.206,12 kn od 15.3.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.4.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.5.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.6.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.7.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.8.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.9.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.10.2012.g. do konačne isplate
- na iznos od 1.606,63 kn od 15.11.2012.g. do konačne isplate

a nakon toga u iznosu od 1.606,63 kn kao mjesečnu rentu plativo do svakog 15 u mjesecu
a u slučaju zakašnjenja sa zakonskim zateznim kamatama koje za svaki mjesec teku od
16. u mjesecu do konačne isplate.

V. Nalaže se tuženicama solidarno tužitelju isplatiti parnični trošak u iznosu od
17.296,00 kuna, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

U tužbi se navodi da je dana 16.3.2010.g. u Splitu, tužitelj kao pripadnik
vatrogasne postrojbe, po nalogu nadređenog gasio požar koji je prijetio ogromnom
štetom, te je propao kroz krov u dubinu od cca 5-6- m i teško ozlijedio kralježnicu te
zadobio lom kugle i lopatice. Operativni zahvat spasio ga je od privezanosti za krevet ali

mu je za čitavo vrijeme bolovanja i dva mjeseca iza druge operacije bila potrebna svakodnevna tuđa pomoć i njega, a imao je i druge troškove uz to vezane. Navodi kako mu je ostao operativni rez na leđima u duljini od cca 25 cm. Za vrijeme bolovanja primao je 70% plaće. Ističe kako tužitelj i danas ima česte bolove te je ograničen u svim fizičkim aktivnostima posebno kao mlada osoba, u rekreativnom bavljenju sportom. Navodi da je II. tuženik Brodosplit – brodogradilište d.o.o osiguran kod tuženika ad 1., a da je tuženik ad 1. ponudio iznimno nisku naknadu štete, pa potražuje kako slijedi: iz osnova neimovinske štete i to primarni strah jakog intenziteta 15 min., sekundarni strah jakog intenziteta 10 dana, srednjeg i slabog (za ishod liječenja i za svoju budućnost) bol jakog intenziteta 6 dana, srednjeg intenziteta 25 dana a lakog intenziteta 3 mjeseca te povremeni bolovi trajno 4-5 sata tjedno, umanjene životne aktivnosti ne manje od 35% te naruženost lakšeg stupnja, sve ukupno 135.000,00 kuna. S osnova imovinske štete potražuje za troškove liječenja u paušalnom iznosu od 3.800,00 kuna, naknade za tuđu pomoć i njegu 10.000 kuna, izgubljenju zaradu - razlika između redovite plaće i plaće od strane HZZO-a oko 1.000,00 kuna mjesečno za vrijeme bolovanja. Tužitelj je podneskom od 2. studenog 2011. godine uredio tužbu na način da je kao tuženika ad 2. označio Brodosplit brodogradilište d.o.o. Split, te je uredio tužbeni zahtjev koji je, sukladno rezultatima iz pisanih nalaza provedenih vještačenja, konačno uređen podneskom od 20. kolovoza 2012. godine.

Tužena ad 1. Croatia osiguranje u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju temeljem police osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti, zaključene sa Brodosplitom Brodogradilište d.o.o. Split za spomo razdoblje, dok osporava visinu tužbenog zahtjeva preko iznosa od 60.467,38 kuna koji je tuženik ad 1. kao nesporan platio tužitelju u mirnom postupku po šteti ODGP 428/10 dana 14. 1. 2011.g. Posebno osporava potraživanje s osnova troškova liječenja u osnovi i visini jer da troškove liječenja kod ozljeda na radu podmiruje HZZO. Osporava i visinu izgubljene zarade, a posebno osporava svako potraživanje preko iznosa od 120.000,00 kuna jer je predmetnom policom osiguranja obveza tuženika limitirana ugovorenom svotom osiguranja od 120.000,00 po štetnom događaju. Tuženik ad 2. Brodosplit – Brodogradilište d.o.o. Split, u pisanom odgovoru na tužbu od 24. veljače 2012. godine istoj se, kao i tužbenom zahtjevu u cijelosti protivi ističući da tuženik ad 2. nije odgovoran za štetu čiju naknadu tužitelj potražuje ovom tužbom jer da je za nastanak ove nezgode odgovoran isključivo tužitelj što se dokazuje uvodom u Prijavu o nezgodi, iz koje je razvidno kako nisu primijenjena posebna pravila zaštite na radu, a koja pravila je dužan primijeniti tužitelj.

U dokaznom postupku pregledana je sva pisana dokumentacija koja prileži spisu i to: posebno izvješće PU Splitsko-dalmatinske od 3.5.2010.g., službena bilješka PP Split od 16.3.2010.g., izvješće o kriminalističko-tehničkoj pretrazi mjesta događaja od 23.4.2010.g., otpusno pismo za tužitelja od 30.3.2010.g., specijalistički nalaz od 17.9.2010.g., nalaz Lječilišta za rehabilitaciju i fizikalnu terapiju od 14.4.2010.g., otpusno pismo do 6.5.2010.g., liječnički nalaz od 17.5.2010.g., otpusno pismo od 7.7.2010.g., liječnički nalaz od 25.8.2010.g., prijava o ozljedi na radu od 17.3.2010.g., rješenje HZZO od 28.5.2010.g., liječnička potvrda od 14.10.2010.g., obavijest o trajanju bolovanja od 23.3.2010.g., (kartom pacijenta u Lječilištu Dujmović, fotografije, ugovor od

17.5.2010.g., račun br. 1602/10 od 6.7.2010.g., račun br. 1434/10 od 15.6.2010.g., potvrda o izvršenoj usluzi „Arkus dom za stare“ od 11.6.2010.g., račun „Arkus“ br. 880 od 10.6.2010.g., kopije računa na list 3hh1 – 33hh14 spisa, obračunski list plaće za 11.2009.g. do 8.2010.g., podaci o radniku koji ostvaruje plaću od 11.10.2010.g., potvrda o izvršenoj transakciji od 14.1.2011.g., nalog za doznaku po šteti ODGP 428 2010/1 od 30.12.2010.g., privitak polici odgovornosti br. 099291001050, polica osiguranja br. 099291001050, obračunski listovi plaća tužitelja u koverti na listu 15a-11, pisani nalaz vještačenja vještaka za ortopediju dr. med. Željka Matutinovića od 7.11.2011.g., pisani nalaz vještačenja neurokirurga dr. med. Saše Devčića od 7.11.2011.g., psihijatrijsko vještačenje prim.mr. sc. Časlava Lončara, dr. med. od 7.11.2011.g., nalaz financijskog vještačenja vještaka za financije i knjigovodstvo dipl. oec. Vladimira Ivanko, od 23.5.2012.g., ugovor o radu na neodređeno vrijeme br. 1. od 25.1.2012. g., ugovor o radu broj 2564 od 11. 11.2009.g., ugovor od 17.5.2010.g., pravilnik o plaćama i drugim primanjima radnika Brodogradilišta d.o.o, obračun plaće za Ante Jurića za 1/2010.g. i 2/2010.g. nalog za doznaku po šteti ODGP 428 2010/1 od 30.12.2010.g., potvrda o izvršenoj transakciji od 14.1.2011.g..

Tužbeni zahtjev djelomično je osnovan.

Iz službene bilješke sastavljene po PP Split dana 16. ožujka 2010. godine proizlazi kako su dana 16. ožujka 2010. godine prilikom dolaska u BIS, po dojavi da je došlo do požara u jednoj njihovoj prostoriji, zatekli voditelja smjene vatrogasne postrojbe Brodosplit Marka Radanovića koji je izjavio da je ranije toga dana došlo do požara koje koristi tvrtka „Alpinist AKZ d.o.o.“, da su se tri vatrogasna djelatnika popela na krov u namjeri da naprave otvor kako bi sa krova pokušali ugasiti požar, a među njima da je bio i Nino Perasić – tužitelj, koji je, dok je hodao po krovu, nagazio na stakloplastični svjetlarnik koji je pod njegovom težinom puknuo te je uslijed toga tužitelj propao sa visine oko 5 metara u prostor svlačionice te je po njegovoj izjavi pao na ormare a zatim na pod uslijed čega je dobio udarac u desno rame i desni dio zdjelice. U PP Split obavljen je razgovor i sa tužiteljem koji je tom prigodom izjavio kako je toga dana došao na svoje radno mjesto vatrogasaca u brodogradilištu, te su tijekom dana dobili dojavu kako u krugu brodogradilišta gori „Stara hala“, sa tri vozila izašli su namjesto događaja, kada se požar već bio rasplamsao. Dogovor je bio kako će požar gasiti preko krova pa su tako postavili ljestve na bočnoj strani prizemnice. Dvojica vatrogasaca su se popela preko ljestava na krov. Treći je bio sam tužitelj koji je na krovu napravio dva tri koraka te je propao kroz krovnu konstrukciju pri čemu je pao na metalne ormare u svlačionici. Otpremljen je na HKP KBC Split.

Nije sporno da je tužitelj kao pripadnik vatrogasne postrojbe, po nalogu nadređenog, tuženog ad 2. Brodosplit brodogradilište d.o.o. Split, gasio požar te da je gasioci požar propao kroz krov u dubinu od cca 5-6 metara, kojom prilikom je zadobio ozljedu kralježnice i lom kugle i lopatice. Nije sporno niti to da je tuženik ad 2. bio osiguran kod tuženika ad 1. Croatia osiguranja.

Tuženik ad 2. osporio je osnov potraživanja ističući da tuženik ad 2. nije odgovoran za štetu čiju naknadu tužitelj potražuje ovom tužbom jer da je za nastanak ove

nezgode odgovoran isključivo tužitelj što se dokazuje uvodom u Prijavu o nezgodi, iz koje je razvidno kako nisu primijenjena posebna pravila zaštite na radu, a koja pravila je dužan primijeniti tužitelj. Tužena ad 1. nije osporila osnov potraživanja. Među strankama je prijeporno pitanje visine potraživanja tužitelja po osnovi naknade nematerijalne štete, te doprinos tužitelja predmetnom štetnom događaju.

Tuženik ad 2. kao poslodavac odgovoran je za štetu koju je tužitelj pretrpio uslijed ozljeđivanja na radu, i to temeljem objektivne odgovornosti predviđenom Zakonom o zaštiti na radu u čl. 15..

Iz prijave o ozljedi na radu od 26. ožujka 2010. godine, koja je sastavljena i potpisana od strane odgovorne osobe te je opskrbljena pečatom tuženika ad 2. proizlazi kako je tužitelj Nino Perasić zaposlenik tuženika ad 2., zaposlen na neodređeno vrijeme, po zanimanju vatrogasac, da se ozljeda dogodila na redovitom poslovanju na radnom mjestu, da je u trenutku kada se dogodila nezgoda gasio požar, a da je ozljeda nastala uslijed pada. Iz navedene prijave proizlazi da je tužitelj koristio osobna zaštitna sredstva a da nisu primijenjena posebna pravila zaštite na radu. Zakon o zaštiti na radu propisuje da posebna pravila zaštite na radu sadrže uvjete glede dobi života, spola, stručne spreme i osposobljenosti, zdravstvenog stanja, duševnih i tjelesnih sposobnosti koje moraju ispunjavati zaposlenici pri obavljanju poslova s posebnim uvjetima rada, te također obvezu i načine korištenja odgovarajućih osobnih zaštitnih sredstava i zaštitnih naprava, posebne postupke pri uporabi opasnih rasnih tvari, obvezu postavljanja znakova upozorenja od određenih opasnosti i štetnosti, obvezu osiguranja napitaka pri obavljanja određenih poslova, način na koji se moraju izvoditi određeni poslovi ili radni postupci, a posebno glede trajanja posla, jednoličnosti rada i rada po učinku te postupak s unesrećenim ili oboljelim zaposlenikom do upućivanja na liječenje zdravstvenoj ustanovi. Iz navedenog proizlazi da primjena glavnine posebnih pravila zaštite na radu spada u nadležnost poslodavca, a što se tiče propisa o primjeni odgovarajućih osobnih zaštitnih sredstava i zaštitnih naprava, Prijavom o ozljedi na radu utvrđeno je da je tužitelj koristio osobna zaštitna sredstva, zbog čega nije osnovan prigovor tuženika ad 2., da je za nastanak predmetne nezgode odgovoran isključivo tužitelj jer da nije primijenio posebna pravila zaštite na radu.

Iz navedenog proizlazi da nije sporno da je tužitelj pretrpio ozljedu na radu, a da kod tuženika ad 2., nije sporno da tužitelj zbog toga trpi štetu i da za tu štetu odgovaraju tuženici.

Među strankama je sporna visina štete.

Pregledom medicinske dokumentacije za tužitelja, te vještačenjem po vještacima za neurokirurgiju i ortopediju utvrđeno je da je tužitelj pretrpio ozljede u vidu višekomadnog prijeloma četvrtog slabinskog kralješka, prijelom donjeg zglobnog nastavka trećeg slabinskog kralješka, prijelom kirurškog vrata desne nadlaktične kosti te prijelom desne lopatice.

U smislu odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) sud će u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenim svrhom.

Iz pisanog nalaza vještaka za ortopediju, dr. Željka Matutinovića proizlazi kako je tužitelj pretrpio jaku bol kod ozljede, poslije dvije operacije, pa u rehabilitaciji – ukupno tri dana, srednje jakosti deset dana te slabije jakosti još mjesec dana. Vještak cijeni povredu prava osobnosti iz tog osnova a u smislu funkcionalnog deficita pa time umanjena životnih i radnih sposobnosti i to rame 10%, slabinski segment 15%, trajno, sveukupno 25%.

Vještak za psihijatriju dr. Časlav Lončar u svom pisanom nalazu i mišljenju navodi kako je tužitelj u trenutku ozljeđivanja doživio „ primarni strah“ jakog intenziteta u trajanju od 2-3 minute, nakon ozljeđivanja javlja se sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 3 dana, sukladan trpljenju boli i vezan za spoznaju o ozljedi kralježnice, kao i strah od ishoda vlastitog liječenja. Dalje se javlja strah srednjeg intenziteta, do okončanja fizioterapije koji se očituje u strahu od ishoda terapije. Zaključuje da je kod tužitelja kao posljedica ovog ozljeđivanja došlo do trajne povrede prava osobnosti lakog do srednje teškog stupnja, što je u postocima procijenio do 25%, što da se odnosi na doživljaj tužitelja da ima značajna ograničenja u svakodnevnom životu, koja su uvjetovana slabijom snagom desne ruke, ograničenim kretanjama desnog ramena, te oštećenjima slabinskog dijela kralježnice. Zbog ovih ozljeda dolazi u pitanje prethodna profesionalna djelatnost, mogućnost eventualnog napredovanja, u struci – profesiji, te ograničenja u svakodnevnom životu, pa tako u sportu i rekreaciji.

Tužitelj niti tuženici nisu imali prigovora na provedena medicinska vještačenja.

Sud se u svojoj odluci pri odmjeravanju pravične novčane naknade neimovinske štete vodio Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete, a koji kriteriji ne predstavljaju puku matematičku formulu za izračunavanje naknade, već u primjeni narečenog propisa valja uvijek imati na umu sve okolnosti slučaja, pa je sud u ovoj pravnoj stvari uzeo u obzir i životnu dob tužitelja, te karakter zadobivenih ozljeda.

Tako kao naknadu zbog povrede prava osobnosti tužitelj, u uređenoj tužbi i tužbenom zahtjevu od 20. kolovoza 2012. godine, potražuje ukupan iznos od 100.000,00 kuna, te navodi kako je tužitelju isplaćeno iz tog osnova 18. siječnja 2011. godine iznos od 57.000,00 kuna, sada potražuje dodatni iznos od 43.000,00 kuna

Prilikom odmjeravanja visine pravične novčane naknade za fizičke bolove treba naglasiti da se ista ne odmjerava samo po osnovi trajanja i jačine bolova, već ovisi i o

intenzitetu i trajanju bolova, lokalitetu i vrsti zadobivenih ozljeda, te ostalih popratnih tegoba.

Tako imajući u vidu karakter i lokalizaciju ozljede, te jačinu i trajanja fizičkih bolova, te navode vještaka za ortopediju kako je tužitelj bol visoke jakosti trpio ukupno tri dana, srednje jakosti deset dana te slabe jakosti još trideset dana, sud smatra da tužitelju pripada pravična novčana naknada za pretrpljene fizičke boli u iznosu od 10.000,00 kuna. Obzirom na potraživanje tužitelja po osnovi pretrpljenog straha, iz medicinskog vještva proizlazi da je tužitelj trpio „primarni strah“ strah jakog intenziteta u ukupnom trajanju od 2-3 minute, nakon ozljeđivanja se javlja sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 3 dana, sukladan trpljenju boli i vezan uz spoznaju o ozljedi kralježnice kao i strah od ishoda liječenja, dalje se nastavlja strah srednjeg intenziteta do okončanja fizioterapije a koji se očituje u strahu od ishoda terapije, slijedom čega je ovaj sud mišljenja da tužitelju pripada pravična novčana naknada za pretrpljeni strah u iznosu od 8.000,00 kn. Naime, prema važećoj sudskoj praksi zahtjev za naknadu štete zbog pretrpljenog straha je osnovan ako je taj strah bio jak i ako je duže trajao. Ako je strah bio jak, ali je trajao kratko vrijeme, zahtjev za naknadu štete zbog takvog pretrpljenog straha bio bi osnovan samo ako bi zbog takvog stanja bila narušena duševna ravnoteža oštećenika (VS, Rev-3353/93).

U pogledu potraživanja naknade štete duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti, oba vještaka i to vještak za neuropsihijatriju i vještak za ortopediju su mišljenja da je za svako područje ocjenjivanja, smanjenje životnih aktivnosti 25%, slijedom čega je ovaj prvostupanjski sud mišljenja da tužitelju po toj osnovi pripada pravična novčana naknada u iznosu od 30.000,00 kn. Sud je temeljem provedenih dokaza procijenio da je tužitelj iz osnova povrede prava osobnosti (bol, strah, umanjeње životne aktivnosti) pretrpio štetu u ukupnom iznosu od 48.000,00 kuna. Kako je iz „Naloga za doznaku po šteti ODGP 428 2010/10 od 30.12.2010.g., razvidno da je tužena ad 1. Croatia osiguranje tužitelju, na ime naknade pretrpljene štete, isplatila, i to po stavkama: za fizičke bolove 15.000,00 kuna, za strah 10.000,00 kuna te duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti 28.000,00 kuna te naruženosti 4.000,00 kuna, ukupno 53.000,00 kuna, dakle i viši iznos štete od onog kojeg je sud utvrdio tijekom dokaznog postupka, zbog čega je u ovom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cijelosti, te je odlučeno kao u izreci presude pod točkom I.

U pogledu potraživanja po osnovi naknade materijalne štete, istu tužitelj potražuje temeljem materijalnih troškova za tuđu njegu i troškove liječenja ukupan iznos od 7.660,00 kuna. U uređenoj tužbi iz podneska od 20. kolovoza 2012. godine tužitelj navodi kako na ime troškova liječenja u paušalnom iznosu za troškove prijevoza, lijekova koji se ne izdaju na recept i dr. potražuje iznos od 3.800,00 kuna, a na ime tuđe njege i pomoći iznos od 5.980,00 kuna, a kako je tuženik ad 1. iz ovog osnova isplatio iznos od 2.120,00 kuna, potražuje preostali iznos od 3.860,00 kuna, zajedno sa iznosom od 3.800,00 kuna na ime troškova liječenja, ukupno 7.660,00 kuna.

U nalazu vještaka dr. Željka Matutinovića od 7. studenog 2011. godine, navodi se da je tužitelju bila potrebna tuđa njega i pomoć, nemedicinska i vanbolnička za

svladavanje radnji i potreba iz kruga osobno, mjesec dana, tri sata dnevno, mjesec dana dva sata dnevno, i mjesec dana jedan sat dnevno, što bi ukupno iznosilo 180 sati. Tužitelj je u spis dostavio ugovor zaključen dana 17. svibnja 2010. godine sa Jozicom Žižić o pružanju dnevne nemedicinske pomoći tužitelju, u trajanju od 3-4 sata dnevno, i to počevši od dana 1. travnja 2010. godine. Tuženik je prigovorio valjanosti ovog dokaza obzirom da je zaključen dana 17. svibnja 2010. godine a odnosi se na razdoblje od 1. travnja 2010. godine, dakle ugovor je zaključen naknadno. Iz otpusnog pisma KBC Split razvidno je da je tužitelj bio primljen na rehabilitaciju u KBC Split dana 21. travnja 2010. godine a otpušten je dana 6. svibnja 2010. godine, iz čega proizlazi da u razdoblju od 21. do 30. travnja 2010. godine nije niti mogao koristiti usluge tuđe njege i pomoći kod kuće, zbog čega je sud ovaj navedeni ugovor nije ocijenio relevantnim za utvrđivanje iznosa naknade po ovoj osnovi već se rukovodio uputom vještaka dr. Željka Matutinovića koji je naveo da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega mjesec dana, tri sata dnevno, mjesec dana dva sata dnevno, i mjesec dana jedan sat dnevno, ukupno 180 sati, umanjeno za 10 dana, odnosno 30 sati, koliko je u tom razdoblju proveo na rehabilitaciji u KBC Split, dakle 150 sati po 30,00 kuna sat, dakle 4.500,00 kuna. Kako je tužitelju iz ovog osnova od strane tuženika ad 1. isplaćen iznos od 2.120,00 kuna, to je njegov zahtjev u ovom dijelu usvojen za iznos od 2.380,00 kuna. Obzirom na naknadu troškova liječenja za troškove prijevoza tužitelju je priznat iznos od 3.000,00 kuna koliko je iznosio trošak transporta tužitelja na relaciji Split – Vraždinske toplice, od strane djelatnika Doma za stare i nemoćne osobe – Javne ustanove iz Neorića, o čemu je u spisu priložen dokaz u obliku računa od 10. lipnja 2010. godine i potvrde o izvršenoj usluzi od 11. lipnja 2011. godine, priloženi na listu 3ff spisa, dakle ukupno sa iznosom utvrđenim iz osnova tuđe njege i pomoći od 2.380,00 kuna, tužitelju je iz ovog osnova usvojen zahtjev u iznosu od 5.380,00 kuna, dok je za ostatak u iznosu od 2.280,00 zahtjev tužitelja odbijen, pa je odlučeno kao u izreci presude pod točkom II.

Obzirom na točku III tužbenog zahtjeva treba reći da je tuženik iznos od 60.467,38 kuna na ime naknade štete tužitelju isplatio dana 18. siječnja 2011. godine a tužba je podnesena dana 25. studenog 2010. godine, odnosno nakon 54 dana, za koje razdoblje zakonske zatezne kamate iznose ukupno 777,43 kune, pa je temeljem odredbe čl. 29. toč. 1. ZOO-a, odlučeno kao u izreci presude pod točkom III.

Na okolnost utvrđenja visine izgubljene plaće te razlike u visini plaće tužitelja nakon povratka na posao s bolovanja i one prije predmetne nesreće izveden je dokaz vještačenjem po vještaku financijsko računovodstvene struke. Vještak, dipl. oec. Vladimir Ivanko u svom je mišljenju i zaključku naveo kako prema izračunima izvršenim usporedbom primanja tužitelja sa primanjima usporednih radnika Ante Jurića i Ante Mihanovića u razdoblju od 16. ožujka 2010. godine do 28. veljače 2012. godine, ukupna izgubljena zarada tužitelja iznosi 22.125,76 kuna, od čega se iznos od 8.196,41 kuna odnosi na izgubljenu zaradu u razdoblju u kojem je tužitelj bio na bolovanju do 18. lipnja 2011. godine, dok je izgubljena zarada od 13.929,35 kuna uvjetovana rasporedom tužitelja na manje plaćene poslove, u razdoblju od 19. lipnja 2011. godine do 28. veljače 2012. godine. Što se tiče mjesečne rente vještak je mišljenja da bi ista trebala iznositi u visini prosječno izgubljene zarade u razdoblju od srpnja 2011.g. do veljače 2012.g., i to 1.606,63 kune (12.853,03 / 8).

Punomoćnik tužitelja nije imao posebnih primjedbi na dostavljeni nalaz financijskog vještačenja dok punomoćnik tuženika ad 1. nije imao prigovora na osnov ovog potraživanja dok je prigovorio visini istog preko 8.196,41 koji se odnosi na razdoblje dok je tužitelj bio na bolovanju dok se protivi potraživanju za razdoblje nakon korištenja bolovanja odnosno od 18. lipnja 2011. godine do 1. studenog 2011. godine u iznosu od 16.500,00 kuna kao što se protivi i potraživanju po osnovi rente i to u iznosu od 1.606,63 kune od 1. studenog 2011. godine pa nadalje. Ističe kako tužitelj i nakon ozljeđivanja obavlja poslove na istom radnom mjestu obzirom na koeficijent što da je razvidno iz dopisa kadrovske službe i ugovora o radu od 11. studenog 2009. godine koji je sklopljen prije ozljede te ugovora od 25. siječnja 2012. godine.

Pregledom navedenih ugovora utvrđeno je da se tužitelju uistinu u oba ugovora poslodavac obvezao isplatiti osnovnu plaću na temelju koeficijenta 2,14 u skladu sa Pravilnikom o plaćama i drugim primanjima radnika. No, pregledom obračunskih listova plaće tužitelja za razdoblja prije i pregledom onih za razdoblje nakon predmetnog događaja, utvrđeno je da je tužitelju npr. u studenom 2009. godine, isplaćena plaća u iznosu od 4.156,97 kuna, u prosincu 2009.g. – 4.130,92 kuna, u siječnju 2010.g. – 4.482,19 kuna, u veljači 2010.g. – 4.032,32 kuna, u ožujku 2010.g. – 4.113,12 kuna, u travnju 2010.g. – 4.004,64 kune od strane HZZO-a kao naknada za bolovanje, u svibnju 2010.g. – 3.822,61 kune od strane HZZO-a kao naknada za bolovanje, u lipnju 2010.g. – 4.004,27 kune od strane HZZO-a kao naknada za bolovanje, isto tako u mjesecu srpnju i kolovozu te godine, dok iz obračunskog lista za tužitelja za mjesec srpnja 2011. godine proizlazi da je tužitelju toga mjeseca isplaćena plaća u iznosu od 2.858,59 kuna, u siječnju 2012. g. 2.292,96 kuna, u veljači 2012. g. 2.695,86 kuna. Točno je da je kod obračuna plaća u svim navedenim razdobljima korišten isti koeficijent od 2.14, no razvidno je da je u potonjim mjesecima plaća tužitelja bila znatno niža od one prije nesreće. Ova razlika u plaći proistječe iz činjenice da tužitelj nakon ozljede zadobivene na radu nije imao mogućnosti koristiti pravo na povećanu plaću po osnovi stimulacije i dodataka u skladu s Pravilnikom o plaćama i drugim primanjima radnika i Kolektivnog ugovora, kao što su noćni rad, produženi rad, teži uvjeti rada i dr., što proizlazi kako iz svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti radnika, izdane od specijalističke ordinacije medicine rada dr. Milane Varinac – Barač, dana 5. rujna 2011. godine u kojoj se navodi kako je tužitelj zdravstveno sposoban iz isključenje dizanja i nošenja tereta većih od 5 kg te dugotrajnog prisilnog položaja kralježnice, tako i iz nalaza vještaka za psihijatriju dr. Časlava Lončara u kojem se navodi da zbog navedenih ozljeda dolazi u pitanje prethodna profesionalna djelatnost i mogućnost eventualnog napredovanja u struci.

Obzirom na navedeno sud je u cijelosti prihvatio nalaz vještaka financijsko računovodstvene struke, odnosno prihvatio je utvrđeni iznos od 22.125,76 kao iznos izgubljene zarade tužitelja, (umanjen za 1.347,76 kuna koliko je tužitelju već isplaćeno), te je tom iznosu pridodan iznos od 12.853,04 kuna na ime iznosa utvrđene rente od 1.606,63 kune do 1. studenog 2012. godine, dok je za slijedeće razdoblje tuženik obavezan tužitelju isplaćivati rentu u iznosu od 1.606, 63 kune mjesečno. Sud je o točki IV tužbenog zahtjeva odlučio temeljem odredbe čl. 1089 ZOO-a koja propisuje da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi. Pri ocjeni

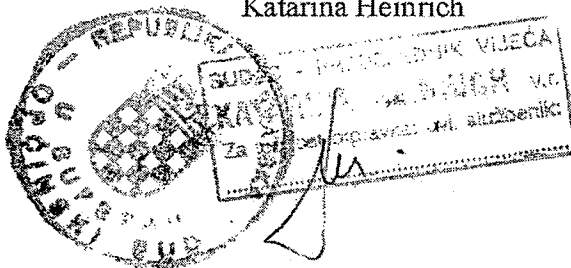
visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Odredba čl. 1088. toč. 2. ZOO-a propisuje da u slučaju smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja naknada se određuje, u pravilu, u obliku novčane rente, doživotno ili za određeno vrijeme. Zbog svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude pod točkom IV.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku te na odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pa bi tužitelju bi za puni uspjeh u parnici valjalo priznati: za sastav tužbe u parnici P – 44/12, sastav tužbe u P – 542/10, pristup na rasprave 20.5.2011.g., 21.2.2012.g., 27.7.2012.g., 17.9.2012.g. i 23.11.2012.g., sastav podnesaka od 12.10.2012.g., 20.8.2012.g., 31.5.2012.g., 26.3.2012.g., 29.11.2011.g. i 21.4.2011.g., ukupno 1400 bodova, što pomnoženo sa 10 kn (vrijednost boda s paušalom) iznosi 14.000,00 kuna, plus 3.500,00 kuna na ime 25% PDV-a, čini 17.500,00 kuna, čemu treba pridodati iznos od 5.000,00 kuna za izvršena vještačenja, ukupno 23.500,00 kuna. U odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev u ukupnom iznosu od 171.437,43 kn tužitelj je uspio sa 73,60%, pa je shodno postignutom uspjehu u parnici tužitelju priznat trošak u iznosu od 17.296,00 kuna, zbog čega je odlučeno kao u izreci presude pod točkom V.

U Supetru dana 30. studenog 2012. godine

SUDAC:

Katarina Heinrich

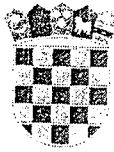

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave pismenog otpravka presude. Žalba se podnosi ovom sudu u pisanom obliku u tri primjerka a o njoj odlučuje Županijski sud u Splitu.

Dostaviti:

1. pun. tužitelja
2. tuženima ad 1. i 2.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SPLITU

29-05-2014

Gžns-161/13.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Splitu u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Andree Boras-Ivanišević, kao predsjednice vijeća, Luke Grgata, kao suca izvjestitelja i Borisa Mimice, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Nina Perasića, iz Supetra, zastupanog po pun. Jošku Jurašinu, odv. u Splitu, protiv tuženika 1. Croatia osiguranje d.d. Zagreb – Podružnica Splitu i 2. Brodograđevna industrija Split d.d. Split, zastupanog po Alenu Đapiću, dipl.iur. tuženika, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja i žalbi tuženika pod 1. i 2. protiv presude Općinskog suda u Supetru br. P-542/10 od 30. studenog 2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15. svibnja 2014. godine

presudio je:

- Djelomično se prihvata a djelomično odbija žalba tužitelja, dok se žalbe tuženika pod 1. i 2. odbijaju kao neosnovane te se presuda prvostupanjskog suda:
- a) preinačava u dijelu pod toč. I. izreke tako da se nalaže tuženicima da tužitelju solidarno, na ime naknade neimovinske štete, isplate iznos od 20.000,00 kuna sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 25. studenog 2010. godine po stopi od 14% godišnje a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za 5% poena do konačne isplate“;
 - b) potvrđuje pod toč. II. i IV. izreke;
 - c) preinačava pod toč. V. izreke te se nalaže se tuženicima da tužitelju solidarno u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknade trošak postupka u iznosu od 19.800,00 kuna.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da mu tuženici solidarno, na ime neimovinske štete, isplate iznos od 43.000,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom (toč. I.).

Pod toč. II. naloženo je tuženicima da tužitelju solidarno na ime imovinske štete isplati iznos od 5.380,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom, dok ja za iznos od 2.280,00 kuna zahtjev odbije.

Naloženo je tuženicama da tužitelju solidarno, na ime kapitalizirane kamate, isplate iznos od 777,43 kuna sa zakonskom zateznom kamatom (toč. III.).

Pod toč. IV. izreke naloženo je tuženicama solidarno – tuženiku pod 1. do limita od 120.000,00 kuna, isplate tužitelju na ime izgubljene zarade iznos od 33.631,42 kuna za razdoblje od 15. travnja 2010. do 15. studenog 2012. godine, a nakon toga u mjesečnom iznosu od 1.606,63 kuna sa zakonskom zateznom kamatom.

Naloženo je tuženicama da tužitelju solidarno naknadi troškove postupka u iznosu od 17.296,00 kuna (toč. V.).

Žali se tužitelj pobijajući presudu u dijelu pod toč. I. i II. izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev, a time i glede odluke o trošku postupka, iz razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11. i 25/13. –dalje: ZPP) s prijedlogom da drugostupanjski sud žalbu uvaži i presudu preinači shodno navodima žalbe ili istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje.

Žale se i tuženici pod 1. i 2. (žalbe su sadržajno istovjetne) pobijajući presudu pod toč. II. izreke za dio preko dosuđenog iznosa od 880,00 kuna (za 4.500,00 kuna), pod toč. IV. preko dosuđenog iznosa od 6.849,03 kuna (za iznos od 27.782,39 kuna) i za daljnju isplatu rente u iznosu od 1.606,63 kuna, a time i glede odluke o trošku postupka, iz svih razloga iz čl. 353. st. 1. ZPP uz prijedlog da sud drugog stupnja žalbe prihvati kao osnovane i u pobijanom dijelu prvostupanjsku presudu preinači shodno navodima žalbe, ili u tom dijelu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Tužitelj a niti tuženici nisu podnijeli odgovor na žalbe.

Žalba tužitelja djelomično je osnovana, dok žalbe tuženika nisu osnovane.

Predmet postupka, u ovoj fazi, je tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženici, na ime neimovinske štete, isplate iznos od 43.000,00 kuna, na ime imovinske štete iznos od 7.660,00 kuna (5.380,00 + 2.280,00), na ime izgubljene zarade iznos od 33.631,42 kuna i mjesečno rentu u iznosu od 1.606,63 kuna.

Naime, tužitelj potraživanje temelji na činjenici što da je, kao vatrogasac zaposlen kod tuženika pod 2., prilikom gašenja požara u krugu poslovnog prostora tuženika pod 2, popevši se na krov Stare hale, odjednom propao kroz krov zgrade i pao na metalne ormare i tom prilikom zadobio teške tjelesne ozljede: višekomadni prijelom četvrtog kralješka, prijelom zglobnog nastavka trećeg slabinskog kralješka, prijelom kirurškog vrata desne natkoljenične kosti, te prijelom desne lopatice, zbog čega je trpio fizičke bolove i srah, trpio i trpi duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti u visini 25%, duševne boli zbog naruženosti, te je imao potrebu za tuđu pomoć i njegu i troškove liječenja.

Prvostupanjska presuda sadrži jasne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama pa ju je u smislu čl. 365. st. 2. ZPP moguće ispitati.

U tijeku postupka dana 30. prosinca 2012. godine tužitelju je tuženik pod 1. isplatio na ime fizičkih boli iznos od 15.000,00 kuna, na ime straha iznos od 10.000,00 kuna, na ime duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti u iznosu od 28.000,00 kuna i na ime duševnih boli zbog naruženosti u iznosu od 4.000,00 kuna, ili na ime neimovinske štete iznos od 57.000,00 kuna, a na ime imovinske štete - troškova liječenja isplaćen je iznos od 2.120,00 kuna.

U tužbi postavljenim tužbeni zahtjevom tužitelj na ime neimovinske štete potražuje iznos od 100.000,00 kuna, a kako je s tog osnova isplaćeno 57.000,00 kuna, to tužitelj posljednjim postavljenim tužbenima zahtjevom potražuje s tog osnova iznos od 43.000,00 kuna (toč. I.), te na ime troškova liječenja i tuđe pomoći i njege potražuje iznos od 7.660,00 kuna (toč. II.), dok na ime izgubljene zarade potražuje iznos od 33.631,63 kuna i rente od 1.606,63 kuna počevši od 15. prosinca 2012. godine pa nadalje.

Pravilno je prvostupanjski sud odlučio kada je, na temelju provedenih dokaza, pod toč. II. dijelom prihvatio a dijelom odbio tužbeni zahtjev, te kada je pod toč. IV. prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja smatrajući da je tužitelj sudu pružio valjane dokaze koji potvrđuju njegovo potraživanje po tim osnovama. Stajalište prvostupanjskog suda, u tom dijelu, u smislu čl. 375. st. 5. ZPP prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, te se poziva na razloge koje je prvostupanjski sud jasno i detaljno naveo u prvostupanjskoj presudi i drži ih kao sastavni dio ove drugostupanjske presude.

Dakle, nakon ovako provedenog postupka, u odnosu na potraživanje pod toč. II. i IV. izreke, odlučno činjenično stanje prvostupanjski sud je potpuno i pravilno utvrdio, i na isto pravilno primijenio materijalno pravo, pa stoga žalbeni navodi nisu doveli u sumnju prvostupanjsku odluku.

Međutim, na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, glede potraživanja s osnova neimovinske štete, ovaj drugostupanjski sud smatra da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio materijalno pravo o iz čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08. i 125/11).

Naime, prvostupanjski sud nije dovoljno objektivno cijenio posljedice koje ima i koje će imati tužitelj uzrokovane povredama, a sve u odnosu na činjenicu da se radi o tužitelju kao mladoj osobi, koji će praktično biti onemogućen u izravnoj intervenciji pri gašenju požara, što mu je struka i zanimanje, te će biti primoran kod tuženika obavljati druge poslove koji nisu u izravnoj vezi sa gašenjem požara, pa je time onemogućen u želji izravne pomoći gašenja požara, ili kod koje druge intervencije za koju su vatrogasci obučeni i za koje se pozivaju.

Stoga ovaj sud smatra da je zadovoljština još od 20.000,00 kuna (odnosno ukupno 77.000,00 kuna) primjerna intenzitetu pretrpljenih bolova i straha i duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti i stupnju naruženosti - povredi prava osobnosti.

I odluka o trošku postupka valjalo je preinačiti.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio trošak tužitelj u iznosu od 23.500,00 kuna, kojem iznosu valja pribrojiti i trošak žalbe u iznosu od 1.562,50 kuna što ukupno iznosi 24.750,00 kuna.

Ovaj drugostupanjski sud smatra da je tužiteljev uspjeh u postupku za 80%, pa mu se u tom iznosu priznaje i trošak postupka koji iznosi 19.800,00 kuna kuna.

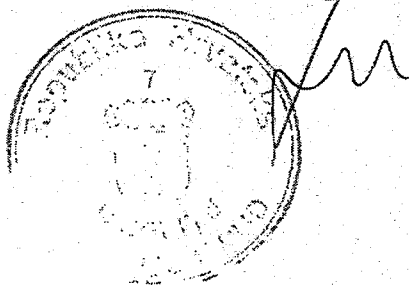
Zato je valjalo temeljem čl. 368. st. 1. ZPP odbiti žalbu tužitelja i tuženika u odnosu na toč. II. i IV. izreke kao neosnovane i u tom dijelu potvrditi prvostupanjsku presudu.

U odnosu na toč. I. i V. valjalo je djelomično prihvatiti žalbu tužitelja te u to dijelu temeljem čl. 373. toč. 3. preinačiti prvostupanjsku presudu.

U Splitu, 15. svibnja 2014. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Andrea Boras-Ivanšević, v.r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Zlata Brdar

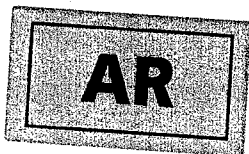
FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

13-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Masa:
108g

04 OFDC 0

Split
11.06.25
17:03:35
21104

3.72

HP Hrvatska

FINA

RC ZAGREB

(u lip predstečajni postupak⁴)

ULICA GRADA VUKOVIĆA 70

10 000 ZAGREB